Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 25 Říjen 2007 04:00

Zvolený název patrně připomíná prastarou píseň, kde jsou vedle sebe kladena slova jako: mravenec, slon, papež a posléze jsou spojena vtipnými či méně vtipnými souvislostmi. Ale o nějaký plagiát zde nepůjde.

Není to tak dávno, co byla zveřejněna petice podepsaná těmi, kteří asi bez uzardění zaslouží název elita národa, či aspoň někteří z nich. Obsahem bylo žehrání na úroveň systému vzdělávání u nás, jehož produktem jsou naše děti.

Petice mají na našem území dlouhou tradici. Otázkou je, jaké mají pokračování ? V systému, který dovoluje pouze petičně jásat k výročím a jednou rakety (ty naše) adorovat a jednou rakety (ty jejich) zatratit, mají petice smysl. Vzpomeňme na Manifest českých spisovatelů nebo na Chartu 77. Dnes jsou jen určitým výkřikem bez koncovky. Není nic jednoduššího, než na náměstí napsat, že XY je ve funkci dlouho a měl by jít od válu. Tím ale "kavárenská revolta" končí, protože pokračování znamená každodenní tvrdou práci v politice s využitím demokratických principů, které to umožňují.

Ale jak je to s tím vzděláním a s naší školou? A jak to vše souvisí s folkem a country hudbou? Český učitel nikdy nebyl řazen mezi, s použitím dnešního newspeaku, celebrity. V minulosti se s houslemi brodil závějemi sněhu směrem k plné jednotřídce, o pár desítek let později vážil papírový sběr a hubil mandelinku. Chybí-li kultura a vzdělání, začíná se u učitele. Dnes je učitel řazen zcela jistě mezi "socky", protože mu chybí dravost a hlavně peníze "těch nahoře" a je zde od toho, aby sloužil. Nad hlavou mu visí reformy měnící se spolu s ministry jako figurky na orloji.

Myslím, že děti se rodí stále stejné, jako se rodily vždy. Jsou stránkami nepopsaného papíru a těmi, kteří je popisují jako první nejsou učitelé, ale my, rodiče. Za dveřmi tedy nečeká jako první sudička učitel zmítaný školskými systémy, ale naše povídání, naše písničky a naše pohlazení.

Když vídám folkovou drobotinu na festivalech i koncertech, mám z ní radost. Mám radost z rozesmátého děcka, které tančí před pódiem a zpívá si svůj vlastní text, až někdy překřičí účinkující. Mám radost z "porcelánů" uprostřed lodi, z malých zelených trampů chodících do přírody. Bohužel, víc asi bude těch dětí, které se ve značkových oblečcích, naplněné nudou, nalévají Colou a cpou hranolky v pauze mezi třeštěním rodičů při nedělním odpoledni v nákupním středisku.

Není třeba petic, těmi výchovnými poradci jsme my sami. Špatně zasazený strom jen těžko vyléčí sebelepší pedagog - Mičurin.

Haluzna zvaná kulturní dům, kam jsem kdysi každý týden chodil na dobré koncerty, už v podstatě nikoho nezve. Zato v okolí jsou čtyři otevřené herny a v jedné dvakrát týdně tančí dívka kolem tyče. Znamení doby, Karle Kryle?